

Acte de graduació

Parlaments i discursos de padrins,
representants d'estudiants i rector

Curs 2012-2013

Barcelona, 15 de novembre de 2013

L'Auditori

www.uoc.edu/graduacio/2013

#graduacioUOC | #graduacionUOC

Universitat Oberta
de Catalunya

Sumari

Part 1. Obertura

Paraules de benvinguda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell, rector de la Universitat Oberta de Catalunya

Part 2. Parlament del padrí

Sr. Antoni Abad, president de la Confederació Empresarial Comarcal de Terrassa (CECOT)
(Barcelona, 15 de novembre de 2013)

Part 3. Parlament de la representant dels estudiants

Isabel Valdivieso, representant del màster universitari de Nutrició i salut
(Barcelona, 15 de novembre de 2013)

Part 4. Cloenda

Paraules de conclusió del Mgfc. Sr. Josep A. Planell, rector de la Universitat Oberta de Catalunya

Gaudeamus igitur

Paraules de benvinguda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell

Rector de la Universitat Oberta de Catalunya

Graduats i familiars,

Directors d'Estudis i de Programes,

Professors i professionals de gestió,

Consell d'Alumni,

Senyores i senyors,

Gràcies per la vostra presència en aquest acte tan rellevant per a la comunitat universitària. En el nostre cas és un reconeixement a uns *e-learners* —així anomenem els nostres estudiants— que avui han assolit una fita personal molt important. Són persones inquietes amb la voluntat de progressar. Professionals que han compatibilitzat la seva vida laboral amb la formació i la família, fent un esforç extraordinari.

Els que avui us gradueu sou dipositaris, ja, d'un diferencial de coneixements i competències que us atorga un valor inqüestionable en un entorn professional complex i en continu moviment. Ens heu fet confiança per créixer en formació i en expectatives de progrés personal i professional, i sens dubte podeu aspirar-hi gràcies a l'assoliment d'un grau d'expertesa al més alt nivell.

Avui, a la fila zero d'aquest acte ens acompanyen representants d'empreses associades o vinculades a la UOC que exemplifiquen la prioritat del vincle de la universitat amb el món professional. Hem volgut que compartissin amb nosaltres un dia tan especial com aquest, perquè han estat ja compartint part del camí que *e-learners* i universitat hem fet fins ara, i també perquè estem segurs que seguiran fent-ho.

Vivim un procés de creixement, d'aprenentatge i de formació permanent. Ciutadans, empresa i universitat. Els uns i els altres creixem plegats, ens millorem en conjunt. I és per això que avui en equip farem aquest acte. Perquè el nostre món, que és el món, tots sabem fins a quin punt no és fàcil i té molt de desafiament.

L'aventura i la descoberta constant ens acompanyen. I encarar-s'hi amb garanties requereix la suma de talent, de força i d'ofici a moltes mans. Enllaçant, fent una xarxa que ens connecta i que ens impulsa en múltiples plataformes, des de múltiples dispositius, en qualsevol moment, des de qualsevol lloc.

Un cop heu entrat a formar part de l'univers de la UOC, en formareu part, sempre que ho vulgueu, com a membres de la comunitat UOC Alumni. Una comunitat de 46.000 graduats que formen part de prop de 20.000 empreses i organitzacions diferents! El concepte de xarxa agafa un especial sentit davant de xifres com aquesta.

Si us sembla, doncs, comencem, perquè avui és un gran dia!

Parlament del Sr. Antoni Abad

Padrí de promoció

President de la Confederació Empresarial Comarcal de Terrassa (CECOT)

Barcelona, 15 de novembre de 2013

Sr. Rector Magnífic,

Sr. Vicerector,

Sr. Síndic,

Graduats, graduades i familiars,

Directors d'Estudis i de Programes,

Professors i professionals de gestió,

Consell d'Alumni,

Senyores i senyors,

Participo en un gran acte.

Per a mi també és un moment emotiu: vull agrair la deferència i l'honor de ser el padrí de la promoció que en aquest acte es gradua. Una distinció i una satisfacció.

Felicitats a tots els alumnes que us gradueu i als vostres familiars. Avui escenifiquem l'exitosa conclusió d'un període llarg d'esforç, de constància, de superació personal i de reconeixement, sovint, al suport de la família.

L'educació es gesta des de la confiança en l'elecció de la institució i es fonamenta en la cooperació, l'harmonia i el treball persona-escola universitària.

M'agradaria destacar l'interès i l'esforç dels professors, així com de tutors i consultors, en la vostra educació, convençuts de la importància del seu treball: la formació us dona autonomia, criteri, independència, fonaments per a progressar, però a la vegada s'ha de saber fer un ús responsable de la llibertat, que precisament l'educació i la formació us proporcionen.

S'ha d'interioritzar el missatge «tu ets el principal responsable del teu futur», o com diuen a Nova Zelanda, «live is at your own risk». Sembla oportú citar aquí el prestigiós acadèmic Roger Schank: «l'escola ha d'ensenyar l'alumne a guanyar-se la vida». La UOC us suma ocupabilitat i aporta nou recorregut a les vostres vides.

La UOC us suma ocupabilitat i aporta nou recorregut a les vostres vides

Per als empresaris, la formació de les persones és l'element més important de competitivitat. Expressat d'una altra manera, en les empreses l'element més transcendent són les persones. Persones i equips marquen la diferència.

Formació i educació són actius a l'alça en el context actual. Mireu, el talent és un tresor de valor incalculable que s'amaga en el lloc on estem menys acostumats a mirar: dins de nosaltres mateixos. Com qualsevol tresor que val la pena, trobar-lo no és fàcil. Requereix una recerca apassionada, grans dosis d'esforç, determinació i el coratge necessari per a superar els obstacles que sorgeixen en el camí.

Moltes persones no coneixen el seu propi potencial i, per tant, no treuen fora tota la seva capacitat. La controvèrsia sobre si el talent neix o es fa és eterna, però vull explicar-vos un estudi aclaridor.

Es va demanar al professorat de primer any d'una facultat universitària que redactessin un informe sobre les qualitats de cada alumne, fent referència expressa al que normalment es denomina «talent innat». Uns anys més tard, un cop la promoció havia finalitzat els estudis, diversos investigadors es van dedicar a comparar el nivell adquirit pels alumnes amb les previsions dels professors del primer any. Sorprenentment no va aparèixer cap correlació estadística entre el «talent innat» inicial i el domini de matèries assolit.

Aleshores van demanar als professors del darrer curs que ordenessin els alumnes sobre la base de la dedicació que havien mostrat durant la seva llarga estada a l'escola. Els resultats van evidenciar que aquells estudiants que no mostraven una «habilitat especial» en el primer curs però que havien dedicat més temps a les matèries, aconseguïen un nivell d'excel·lència superior al dels seus companys en principi «més dotats». En conseqüència, els

científics van concloure que el nivell de «talent» obtingut depenia del temps invertit a formar-se i en absolut de la presumpta «facilitat innata». Una transcendent conclusió.

I ara us sorprendreu: l'estudi es va fer al conservatori superior de música de Viena.

Aristòtil defineix l'excel·lència amb aquesta explicació:

«L'excel·lència s'obté per l'estudi, la formació i la repetició. L'excel·lència no és una virtut, sinó que s'aconsegueix actuant correctament: som el que repetidament fem. En conseqüència, l'excel·lència no és un do, és un hàbit. L'excel·lència és a l'abast de tothom. És terrenal».

Esteu acabant una etapa per obrir un nou cicle (encara que és bo aclarir que l'estudi, per supervivència, necessitat o gust, no el deixareu mai). Permeteu-me, des de la prudència, traslladar-vos alguns missatges i informacions sobre les fortaleses i perfils guanyadors en el context en què us toca treballar.

Avui, i en aquest país, sembla que anem cap enrere. No us ho cregueu. Si bé és cert que el període és dur i que moltes coses no funcionen bé, el moment que vivim no l'elegim i l'hem de fer apassionant i positiu per a seguir avançant. Depèn de la contribució de cadascun de nosaltres. Hem de despertar i acceptar que la vida pot ser feliç, però fàcil?

Com a persones joves (i joves d'esperit) que sou, comenceu per aplicar amb intel·ligència el missatge del grafit que marca tendència: si lluitem podem perdre; si no, estem perduts.

Hi ha un entorn ple d'oportunitats, en què sou totalment necessaris per a continuar progressant

És necessari que tingueu il·lusió i esperança. Hi ha un entorn ple d'oportunitats, en què sou totalment necessaris per a continuar progressant. Adoneu-vos que sou uns privilegiats. Porteu a les vostres espatlles unes valuoses motxilles plenes de coneixements i recursos que els vostres professors i els vostres pares us han transmès. Aproveiteu-les bé i seguiu omplint-les. Equivoqueu-vos i apreneu, escolteu i atreviu-vos a donar la vostra opinió, perquè és necessària. I si algú us dona un *revolcón*, recordeu que no és més fort qui mai no cau, sinó aquell que si cau sempre s'aixeca.

Sigueu conscients que les persones, les organitzacions, les empreses i els països són darwinisme pur: evolució i adaptació. Res és permanent, excepte el canvi.

Escolliu el vostre camí. Heu de responsabilitzar-vos del vostre futur. Encara que heu d'escoltar sempre els que us estimen, no heu de seguir sempre els seus consells i recomanacions. Però valoreu-los, segur que n'extraureu quelcom positiu. I per sobre de tot, no deixeu mai d'aprendre. Ho necessitareu.

La formació és condició necessària però no suficient. El que us portarà molt més lluny és incorporar valors i actituds guanyadors: esforç, perseverança, treball en equip, honestetat, positivisme, sacrifici. Perquè si l'aptitud suma, l'actitud multiplica i els valors fonamenten. Si, a més, teniu capacitat d'iniciativa i d'assumir risc, liderareu. El meu millor consell: posa més risc en la teva vida (risc intel·ligent) o te'n penediràs.

Col·lectivament hem d'encoratjar les persones a assumir riscos i ser tolerants enfront dels seus revessos i fracassos empresarials o professionals, proporcionant la segona i la tercera oportunitat. Ja ho deien els hebreus: s'aprèn més de les adversitats que dels èxits. I empresaris i executius nord-americans expliquen a *Harvard Business Review* que van ser una benedicció de Déu els obstacles i fracassos experimentats perquè són els que els han permès anar tan lluny en les seves carreres professionals.

I el món és cada vegada més petit. Viatgeu i domineu idiomes. Tingueu present que són temps «CO»: col·laborar, compartir, connectar i cooperar per créixer; complementat amb el fet que la bona educació i les bones formes segueixen cotitzant a l'alça. En definitiva, el cervell ben despert perquè «la ment, com el paracaigudes, només té valor quan està oberta».

I sóc optimista: per al món actual i futur necessiteu *mundologia*, adquirir experiència en altres entorns. La meua confiança es fonamenta en el fet que tornareu i, com Marco Polo i la ruta de la seda, aportareu tot aquest coneixement i experiència per a liderar el país i fer-lo créixer.

Us plantejo el repte amb el desig fervent que passeu a l'acció. A més, no perdeu mai de vista el valor competitiu del temps: fer les coses bé i ràpid, perquè *ràpid* i *bé* no són incompatibles.

Benvolguts graduats i graduades: deixeu un gran record en la UOC. Espero que recordeu la vostra universitat, els vostres professors. I torneu-hi sempre, presencialment i digitalment.

Fugiu de la mediocritat, apropau-vos a la intel·ligència. Demostreu que «la inexperiència és el que permet a la joventut dur a terme el que la vellesa sap que és impossible de realitzar».

Per sobre de tot, pensant en el vostre futur professional, empresarial i personal, i per a relativitzar amb la raó missatges contradictoris, recordeu-ho sempre: «La riquesa consisteix molt més a gaudir que a posseir».

Com a padrí us vull dir que podeu comptar amb mi per al que necessiteu, alhora que reitero la meua felicitació, tot traslladant-vos els meus millors desigs.

Parlament d'Isabel Valdivieso

Representant dels estudiants

Màster universitari de Nutrició i salut

Barcelona, 15 de novembre de 2013

Sr. Rector Magnífic,

Sr. Vicerector,

Padrí de la promoció,

Professors,

Nous graduats,

Familiars i amics,

Molt bona tarda a tots.

Primer de tot voldria agrair a la UOC la confiança que m'ha donat per a parlar com a representant dels companys graduats d'aquesta promoció.

Ho confesso, sóc UOC-addicta, com alguns de vosaltres. La meua addicció va començar l'any 2001 quan em vaig matricular per a fer la llicenciatura en Documentació, que vaig acabar dos anys més tard. Posteriorment vaig fer algun que altre curs de postgrau i fa dos anys vaig començar el màster de Nutrició i salut.

He descobert que aquesta estranya addicció està induïda per la societat. Així, el 2001 eren temps de posar-se al dia en les noves tecnologies, de reciclar-se, etc. Ara ens diuen que és el moment d'inventar-se de nou. I això vaig fer fa dos anys quan vaig veure que les coses a l'empresa on estava anaven mal dades. No anava equivocada: un any després de començar el màster, un ERO em va portar de cap a l'atur.

Però jo ja era a mig camí de tornar a agafar aquell somni de quan vaig acabar la carrera de Biologia, allà pels anys 80: dedicar-me a la nutrició.

I un altre cop vaig escollir la UOC, per la seva flexibilitat, perquè et permet compaginar la vida laboral amb la familiar i l'estudiantil. Perquè aprens a aprofitar els petits instants que tens per a estudiar o contestar alguna de les preguntes de les PAC: durant els viatges en tren, mentre els nens són a la piscina o a futbol, i explicant als nens com un conte el que estàs estudiant...

Un altre cop vaig escollir la UOC, per la seva flexibilitat, perquè et permet compaginar la vida laboral amb la familiar i l'estudiantil

Els professors, consultors i tutors t'ajuden a tirar endavant i a aclarir-te els dubtes que et van sorgint. I no em vull oblidar dels companys virtuals de l'aula, que el primer curs són uns desconeguts i que al llarg del temps ja coneixes com si fossin de la família.

I què puc dir de la pròpia família, que pateixen els nostres nervis i les nostres reclusions. Quina paciència. Si us plau, donem als familiars un fort aplaudiment per a agrair-los el seu suport.

Però, ara que me n'adono, no he dit què és el que m'enganxa a la UOC. Aprenc coses noves, al meu ritme, i m'he d'esforçar buscant informació, digerint-la, analitzant-la, redactant-la després i convertint-la en coneixement. I, sobretot, el que més adrenalina em genera és l'entrega de les PAC, aquelles que acabes a les 23.55 de l'últim dia d'entrega; i entres a la UOC i triga, i triga, i t'equivoques en escriure la paraula clau... Finalment pots entrar en l'apartat d'«Avaluació continuada» i adjuntes el fitxer («He escrit correctament el nom? Sí»). Pitges l'*intro* a les 23.58..., i veus la rodoneta com va voltant i voltant... Són les 23.59 i el teu fitxer ha estat entregat.

Sí, m'agrada ser UOC-addicta malgrat totes les pegues «econòmiques» que posin. Perquè m'agrada aprendre i penso que és amb la cultura i el coneixement que podem gaudir de la nostra pròpia llibertat.

Només em queda donar les gràcies a tots aquells que ens han donat suport i ajudat a tirar endavant en els estudis, i també donar-vos l'enhorabona a tots els graduats i graduades per haver-ho aconseguit.

Moltes gràcies i endavant.

Paraules de cloenda del Mgfc. Sr. Josep A. Planell

Rector de la Universitat Oberta de Catalunya

Moltes gràcies als qui m'heu precedit en l'ús de la paraula.

Sense aquestes aportacions, sense aquestes veus, aquest acte no hauria tingut sentit. Perquè vivim en xarxa i perquè construïm la realitat a moltes mans. La vida universitària n'és un exemple. La vida professional, i la personal, també. I en un acte com el d'avui, que enllaça aquests tres mons, no podia ser d'una altra manera.

Vull agrair als estudiants i a les seves famílies la confiança que un bon dia van decidir dipositar en la UOC. Sense vosaltres, la família —la primera xarxa social que tots coneixem a la vida—, el procés de creixement, i també el professional i l'acadèmic, quedarien sens dubte incomplets.

La comunitat de la UOC culmina, amb aquest acte, un any més allò que d'arrel la justifica: la formació de professionals preparats per a seguir sumant, per a fer possible l'avenç d'una societat que també creix connectada. Com diuen els anglosaxons, *We're all in this together*. En això, hi anem tots junts. I com també diuen els seguidors d'un equip anglès, *You'll never walk alone*. Mai no caminareu sols, perquè tindreu una gran xarxa de nodes, de connexions. El conjunt de graduats i graduades de la UOC: 46.281, presents a més de 60 països de tot el món!

M'agradaria, en un dia com el d'avui, recordar les paraules d'un dels meus mestres, el pedagog Pere Ribera. Deia: «La vida és una mescla inextricable d'atzar, destí i caràcter, on el caràcter entès com a voluntat hi té un paper principal». És ben cert que el destí, l'herència genètica o l'entorn econòmic propi són factors determinants. També l'atzar, els fets imprevistos que en qüestió de segons poden arribar a canviar la vida de les persones, té també un paper protagonista. Però al final, el caràcter, la voluntat, la determinació són els factors que acaben definint el que serà la nostra vida. La gran tasca de l'educació i la formació consisteix a estimular el caràcter de la persona per tal que aquesta pugui expressar el millor de si mateixa. Perquè cada persona assoleixi el millor de les seves capacitats. Perquè això passi és necessari que la institució educativa ho faciliti i l'estudiant ho vulgui. Aquesta voluntat de millorar és el que us defineix com a *e-learners* de la UOC.

Amb una prosa ben diferent, Ortega y Gasset deia en el seu llibre *Misión de la Universidad* de 1930: «Nuestra vida no nos es dada ya hecha, sino que vivir es, en su raíz misma, un estar nosotros haciendo nuestra vida». I més endavant segueix dient: «[...] para hacer lo que es posible basta con querer. Todo depende de la plenitud con que se entienda ese fácil vocablo. Es fácil decir y aun pensar que se quiere; pero es difícil, muy difícil querer de verdad. Querer hacer algo exige que queramos todas las cosas que son precisas para su logro, entre ellas dotarnos a nosotros mismos de las cualidades imprescindibles para la empresa. Lo demás no es querer algo, es simplemente desearlo, enjuagarse con su imagen de fantasía, embriagarse voluptuosamente con el proyecto, perderse en vagos ardores, bullangas y efervescencias».

La UOC us ha ajudat amb el seu sistema d'aprenentatge, però el mèrit és vostre

Com veieu, amb una prosa que avui no utilitzaríem, el filòsof ens parla de motivació, de caràcter, de voluntat, de determinació, d'esforç, de tenacitat, de capacitat d'organització, és a dir, de tots els valors que heu fet créixer i desenvolupat durant aquests anys d'estudi a la UOC i que us han conduït fins aquí, fins al dia d'avui en què us gradueu. La UOC us hi ha ajudat amb el seu sistema d'aprenentatge, però el mèrit és vostre, pels valors que heu conreat, pel que heu crescut personalment i per les competències que heu assolit. Permeteu-me aquí que torni a citar l'exigent mestre Pere Ribera quan deia que «ser competent és un deure». Ho deia en el sentit que ser competent i responsable és un deure social que és el que ens permet progressar i treballar per un món millor. I reblava la citació: «Només sent tan bo com puguis pots ser socialment útil». Aquestes són idees que expressen molt bé l'exigència pedagògica del mestre i que ens permeten reflexionar tant sobre la missió de la UOC com sobre la formació i l'aprenentatge que heu assolit.

L'aposta lligada al compromís que vàreu establir en iniciar la vostra formació ha demostrat tenir retorn arribant a avui. Avui, aquí, en teniu un que és una porta oberta a una altra. Ja sou graduats de la UOC i ja teniu un plus que us obrirà sens dubte noves oportunitats a nivell professional i personal.

Gràcies, doncs, graduats i famílies, per haver confiat en la UOC. Tots junts, avui, passem pantalla: fita superada! Gràcies i l'enhorabona!

Deixeu-me fer un agraïment al padrí d'aquesta graduació.

Per la seva presència en aquest acte. Per les seves paraules, que ens encoratgen, ens estimulen i ens connecten. Per la seva amistat i pel seu compromís amb la nostra universitat i per continuar plegats col·laborant en projectes de futur.

Un estudi recent sobre les competències transversals dels graduats en línia en Administració i Direcció d'Empreses, i la seva adaptació a un context econòmic en crisi, impulsat per la Dra. Mª Jesús Martínez —a la qual, per cert, permeteu-me que felicitï perquè fa pocs dies que ha sigut mare— i la Dra. Àngels Fitó, de la UOC; i per la Dra. Soledad Moya, professora d'EADA Business School, ressaltava el magnífic posicionament, en termes d'ocupabilitat, dels graduats que han estudiat en línia.

Els ocupadors, diu l'estudi, valoren molt les competències que es desenvolupen en la formació no presencial. Per exemple, la capacitat d'organitzar i planificar la feina, o l'esforç esmerçat, atès que la gran majoria de graduats d'estudis en línia han hagut de compatibilitzar la universitat amb una feina i amb situacions familiars que limitaven la dedicació a les hores d'estudi.

Veiem què diuen algunes de les empreses capdavanteres sobre els valors dels estudiants en línia:

Joan Cohí, director general, Grup MC Asociados

Les persones que provenen de la formació en línia han desenvolupat certes habilitats d'autonomia, d'independència i de criteri a l'hora d'estudiar

Esther Casademont, sòcia directora, Hunivers

Ens diu moltes coses que una persona hagi estudiat no presencialment, que hagi hagut de posar el seu temps, el seu esforç, el seu rigor, sobretot la seva disciplina

Juan Torras, soci director, Egon Zehnder International

No valorem formació universitària en el sentit clàssic, sinó que valorem un historial professional

Carlos Riba, director general, Agrupa

Quan agafem un candidat que està fent algun tipus d'estudis a distància, ho valorem molt, és un plus

Un percentatge important dels graduats de la UOC heu triat la nostra universitat per a progressar professionalment.

Us heu proposat, doncs, progressar en un mercat laboral que reclama professionals versàtils, amb una sòlida formació acadèmica i amb una gran capacitat d'adaptació. De fet, heu demostrat amb la vostra aposta i el vostre rendiment a la UOC que ho podeu fer. Empreses i seleccionadors valoren especialment el vostre perfil.

Vosaltres, raó de ser i alhora peces imprescindibles per a refermar la cadena que enllaça empresa i universitat, sou experts a moure-us i avançar en xarxa, aporteu valor afegit en el domini i la gestió del temps (un bé preuadíssim de valor incalculable) i heu provat el vostre esforç i rigor, disciplina i metodologia. Són valors que compartim tota la comunitat de la UOC i que el món laboral aspira a integrar.

We're all in this together, us deia fa una estona. En això, hi anem tots junts. I jo confio que vosaltres en traureu el màxim profit en un mercat laboral que només pot créixer a partir de la suma de professionals com vosaltres. Ens hi va molt.

I us citava també el lema *You'll never walk alone*. No caminaràs mai sol. Per acabar, ara sí, deixeu-me'l conjugar:

We'll never walk alone. No caminarem mai sols. No sabríem com fer-ho sense vosaltres. I vosaltres, a nosaltres, ens hi tindreu sempre. Seguirem fent xarxa.

Moltes i moltes felicitats, de tot cor.

Moltes gràcies.

Gaudeamus igitur

Gaudeamus igitur
Iuvenes dum sumus.
Post iucundam iuventutem
Post molestam senectutem
Nos habebit humus.

Ubi sunt qui ante nos
In mundo fuere?
Vadite ad superos
Transite in inferos
Hos si vis videre.

Vita nostra brevis est
Brevi finietur.
Venit mors velociter
Rapit nos atrociter
Nemini parcetur.

Vivat academia!
Vivant professores!
Vivat membrum quodlibet;
Vivant membra quaelibet;
Semper sint in flore.